

(המשך מעמוד 72)

אך אימהוף היה היחיד שטרם להסביר את עמדתו באורה תרבר תי. השופטים האחרים התנהגו בצורה מוזרה. הפולני פשוט הסתלק בנעם וחזר למקום מושבו בלונדון. סירטו מונלייטינג פתח את הפסטיבל מחוץ לתחרות, ונראה שהוא ביקש — ללא הצלחה — לשכנע את המפיק הצרפתי להשקיע בסירטו טו החדש. סקולימובסקי לא ראה את כל הסרטים, והתנהג בצורה שהיתה אופיינית לו כבר בעבר.

סיום ברגל

שמאל

ה איטלקי זאמבטי, כפי שהסחבר לבסוף, אינו מבין מילה בצרפתית, ומשום כך הוא לא ראה את כל הסרטים, ולא הבין כמה מן האחרים, שבהם שימשה השפה הצרפתית כשפת הכותרות. קשה להבין כיצד הוא הירשה לעצמו להיכלל בחברת השופטים.

הצרפתי, דהיפלנטיה, דחף לכיוון ההפקות בעלות האופי ה-

קיעקוע

בימאי הפאנא משחקות כתובות

מיסחרי יותר, לכיוון של סרטי ההונגריה סיימ היא היסטוריה הלי-הפסטיבל עבודתו ברגל טיבל ברגל ש-

פטרוני הפסטיבל לוקרנו, נחרדו טיבל ללא פר נומה, ובין ה בוקר, בלילי צוותה יושבו שלוש רופיים יודעיים נדב עלום-שם סך 10 אלפים כפרס כספי, ב מוזהבים והמוכר

השופטים החדש ארבעה סרטים שצויינו על-ידי רישמי, בפרס הכ של אכטנבוש, הח קיבל כבר בעבר את נות הגרמנית.

לשווא ניסה אימהוף היה פסטיבל הטוב ביותר ללוקרנו מעולם, את הס כבר אייאפשר היה למחות, קות בדבר כישוריו של ה החדש הושמעו בקול רם.

העיתונות האיטלקית, שסבר כי לטרס רביעית ראז מ ראשו, הקיפו בלוקרנו ל היתה לו צעצוע

קטעים על הדיבוק הפלסטיני של הממשלה

והישגיה במילחמת הלבנון * מיהו הנץ הישראלי

החדש ואיך נודע למדידור על המילחמה

שרון הוא פצצת זמן

משה דור:

איראל שרון הוא פצצת-זמן, שמנחם בגין סמן לעצמו. ראשיהממשלה אולי משתעשע בתיקוה שהוא יודע מתי תפוצץ ובאילו נסיבות, ולפיכך יוכל לתפוס מחסה בעוד מועד. טעות בידו.

כאשר תפוצץ — יהיה הנזק שתגרום גדול לאזיערוך ממה שמר בגין משער. היא עלולה למוטט הרבה יותר מן המתיכונן.

אילמלא הפלגנו כולנו בסירה אחת, אפי שר היה לצפות במחזה בשיווייונפיש או בהנאה איש-איש עלפי מיוגו. אך העובדה, שלרשות כולנו עומד כלי-שיט אחד — וכלי השיט הזה עלול להיפגע פגיעה כה חמורה — עובדה זו אינה מאפשרת לנו להתכונן בנע" שה כאילו לא היה נוגע בנו כל עיקר. "מעריב" 18.8.1982

זאב שיף:

תבוסה או הצלחה?

דומה שיותר משזו הצלחה של אש"ף בי מילחמה זו, הרי זהו כישלון ישראלי שהחל עוד לפני המלחמה. אנו, ורק אנו בלבד, העלינו את הנושא הפלסטיני לרומו של עולם. יש לזכור, כי מאז בואו של סאדאת לירושלים והסכמי קאמפ-דייוויד הפך הנושא הפלסטיני למשני, ותהליך זה חוזק עוד יותר בעיקבות מילחמת עיראק-איראן. ממשלת ישראל, עם הדיבוק הפלסטיני שלה, דחפה את הנושא חזרה לראש הסולם. נכון שאין לדעת עד מתי תימשך מגמה זו, אך ברור כי דווקא מילחמה זו הגבירה את סיכויי ההכרה וההידברות עם אש"ף בעולם, או מה שפלסטינים רבים מכ" נים: קיצור הדרך למדינה פלסטינית. "הארץ" 20.8.1982

מוביה מנדלסון:

הישג חלקי

מבחינת ישראל — הוצאת אש"ף מכיירות היא בשלב זה, הישג חלקי בלבד. הישג זה משאיר את ישראל עם היעדים הגדולים של המלחמה בלבנון — אותם יעדים שנודעו וי הוגדרו רק אחרי השלב הראשון של מה שהיה פעם מיבצע, "שלום הגליל". היעדים הגדולים האלה — סיוע להקמת ממשלה יציבה בלבנון, הוצאת כל הכוחות הזרים מתחומה, ולבסוף חוזה שלום ישראל-לבנון — רחוקים היום כפי שהיו לפני שהוחל ב"שלום הגליל". וגם בקרב חברי הממשלה יש מטילים ספק ביכולת להגשימם.

בתוך הממשלה יש מי שמקשיב היטב להתי בטאויות של שרון ולאיומים המרומזים כלפי סוריה. גורמים ממשלתיים כבר אמרו השבוע כי תהיה זו "שגיאה פאטלית" לדחוף את ה" סורים למלחמה ולתקוף את אש"ף בטרסיפולי, כדי להגשים את היעד של "הוצאת הכוחות ה" זרים" מתחומי לבנון. "דבר" 20.8.1982

בועז עבדון:

אמא קוראז

בין כל אותם הצבאות שנודו על פני הארץ הנשמה, בין הערים השרופות והעצים המכו-

שלו באוסטרליה, ולטפל בפליטי לבנון. מה שעדיין לא ברור: איך נודע הדבר לבגין. שרון חוקר.

"עז הכושמר" 20.8.1982

חיים גורי:

עשרה צדיקים

כאשר חדלה האש אתה יושב עד שעת לילה מאוחרת עם אנשים נפלאים. החינוך הצליח! הם חותרים להבנת תכלית המעשים, לצידוקת הדרך. הם עשויים גם לבטים וספ" קות המאפיינים חברה נאורה. בעיות מצפון ו- מוסר מטרידות אותם. גם כאשר הם ממלאים את הפקודות.

אומר לי טייס אחד: אנחנו תוקפים מטרותי נקודה מסוימות ובדקות, לא מטרות שטח. אנחנו יכולים לדייק עד פיזור של 50 מטר במיקרה הגרוע. אנו יורדים על בית זה או אחר שאובחן, ללא ספק, כמטרה. על עמדות על קטיושות. איננו רוצים לפגוע באזרחים. אנו עושים הכל כדי למנוע זאת, אך לא תמיד זה אפשר. הפיזור של הארטילריה גדול ורחב יותר, שלא לדבר על הקטיושות שהפעי לנו. נגרם הרס רב. אני לחוץ. כאשר ביקש אברהם על נפשה של סדום, חיפשו צדיק אחד. לא היו שם בבירות עשרה צדיקים? "דבר" 20.8.1982

פסוקי השבוע

ראשיהממשלה מנחם בגין: "ירדן זולחת מיברקים אל האמריקאים, בהם היא זועקת שישראל עומדת לפרוש לעבר ה- ירדן ולכבוש את רבת-עמק. אנחנו מצידנו לא נזיום שום התקפה על מדינה ערבית כל- שהיא."

העיתונאית זיווה יריב: "מקורות באקדמיה השוודית חוזרים ומאשרים שאכן הם שוקלים הענקת פרס נוסף לראשיהממשלה. מנחם בגין: פרס נובל לשלום הגליל."

הסופר עמוס עוז: "המערך לא מבין שבגין מטיל עליו מצור, והוא מנסה להיחלץ מן המצור הזה בהתגנבות-יחידים או בתח" בולות. לכן בגין מקרקס אותו כל הזמן."

הנ"ל: "הפעם הראשונה שאנו יוצאים למלחמה כמו לבורסה. ניצול שעת-יחידה, השקעה הגיונית, מחיר סביר, דווינדנים עצוי- מים."

העיתונאי שהום רוזנפרד: "מיב" צע שלום הגליל הוא המלחמה הראשונה ש" ישראל מנהלת כשגבה אל הסכנים ופניה מול מצלמות הטלוויזיה."

הנ"ל: "מישפחה שכזאת נוסח ישראל- סבא בכותרות העיתונים, קיץ 1982: חותנו של השר. בתו של השגריר, בנו של אלוף."

האמן יגאל תומרקין: על אתרים בתל-אביב: "זו מארינה? זו מהנה-ריכות. אתה לא יכול להשיט שם סירה. מחנק. כיכר-אתר רים זו כיכר? זה מיבצר. מי מתחזק את ה" מצודה הזו ואיזה ריצוף עשו שם? פעם הלכי תי שם ושברתי רגל. בכלל, בתל-אביב יש מדיניות-ריצוף של חדר-אמבטיה. רק אס" ות-יבדה חסרות שם. בכיכר-אתרים יש הרג" שה של עמודית-לייה. תראו מה שעשו מכיכר דיונגוף: אחד מתחכך בשני, יושבים שם אחד על בירכי השני, ממש טירוף!"

סים תלויים, נסעה בעגלתה אלמנה בשם אמא קוראז' עם ילדיה, סיפסרה בסחורות ועשתה הון משני הצדדים או מעשרת הצדדים הלוחמים. רק שבניה נגולו ממנה אחד-אחד ונשלחו להילחם, למות ולהיחלות. מאולם ועד מץ, ממץ ועד מוראביה. היא עשתה כסף והילדים מתו. ועל זה יש מחזה של ברטולד ברכט. ואין חדש תחת השמש.

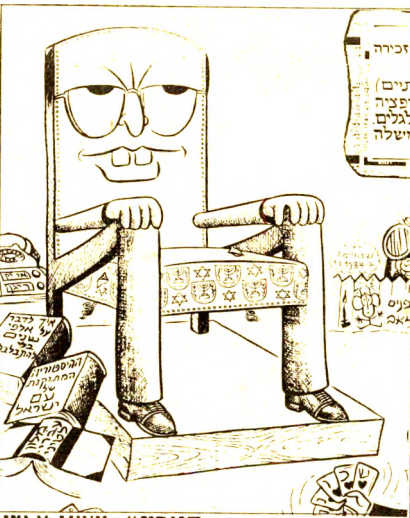
הגועל גדול, גדול עד אין כוח לשאתו. ואתה, מה לך פה, בן-אדם? קום ברח המיד" ברה, ושאנתך המרה שלחת — ותאבד בסערה. "יריעות אחרונות" 20.8.1982

שמואל שניצר:

הנץ החדש

בתוך המלחמה הארוכה והעקובה-דמם ש- עכשיו, כך יש לקוות, היא מתקרבת סוף-סוף להפסקת-אש אמיתית. קם לנו סיפוס חדש של

זאב: כסא למסידה

"הארץ" 20.8.1982

נץ ישראלי, שמסופקני אם יש מקום לברך על הופעתו. זהו הנץ הקשות, שבעיניו המטרה מצדקה את כל האמצעים; האיש שבאחד-עשר השבועות האחרונים לא איבד אפילו דקה אחת של שינה בשל לבטים בשאלה אם כל הקרבנות האזרחיים שנפלו וכל ההרס שנגרם הכרחיים היו להשגת יעדיה של המלחמה. בעיניו של בעל-הכסף, הזה, מי שליבו נוקפו — אין לו חלק בהסכמה הלאומית, והוא פוגע במוראל ונותן סיוע לאויב. "מעריב" 20.8.1982

יהושע סובול:

איך נודע?

לבורג נודע על המלחמה מגיוס בנו. לרונן מילוא — מאחיו הטייס. לקורפו — ממבכ"ל אנד, ששאל אותו למה מגייסים בכת-אחת כל כך הרבה אוטובוסים. למרידור — כאשר נת" בקש להפסיק לזמן-מה את פיתוח הפרוייקטים